

Finansministeren har i øvrigt stillet en række ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalget.“

Venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer kunne ikke tiltræde de foreslåede bestemmelser om fradragsret for underholdsbidrag til børn født uden for ægteskab (lovbekendtgørelsens § 11), idet alimentanter herved, efter hvad der gjordes gældende, i nogle tilfælde kunne blive bedre stillet end familiefædre. Ligeledes gik man imod ændringerne i nedslagsreglerne (lovbekendtgørelsens § 22), særlig fordi disse ændringer ville medføre en skattemæssig forskydning for visse grupper af ældre skatteydere med indtægter ved siden af folkepensionen. Mindretallet stillede i øvrigt 3 ændrings- eller underændringsforslag, hvorom bemærkes:

1. I lovbekendtgørelsens § 8 ønskede man det maksimale *fradragsbeløb vedrørende renteindtægter* forhøjet fra 200 kr. til 500 kr. Forslaget herom var motiveret med mindretallets ønske om at fremme den private opsparing; det tilsigtede i nogen grad at afbøde virkningen af den foreslåede skærpelse af nedslagsreglerne for visse grupper af selvpensionister.

2. I lovbekendtgørelsens § 14 skulle sidste led af stk. 1 ifølge et af finansministeren stillet ændringsforslag affattes således:

„Ved indkomstopgørelsen kan endvidere fratregkes udgifter til udredelse af andre løbende ydelser såsom *aftegts- og underholdsydelser*, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede. For så vidt ydelser af denne art til afkom (børn, børnebørn m. v., herunder adoptivbørn og -børnebørn), som ikke omfattes af bestemmelserne i §§ 10 og 11, udredes den 5. november 1957 og derefter, haves fradragsretten dog kun i det omfang, hvori ydelsen kan anses som vederlag for en ved forpligtelsens stiftelse modtaget økonomisk modydelse.“

Til denne formulering stillede mindretallet et underændringsforslag, hvorefter sidste punktum skulle lyde således:

„For så vidt forpligtelser af denne art til afkom (børn, børnebørn m. v., herunder adoptivbørn og -børnebørn), som ikke omfattes af bestemmelserne i §§ 10 og 11, er indgået den 5. november 1957 og derefter, haves fradragsretten dog kun i det omfang, hvori den af forpligtelsen flydende ydelse kan anses for vederlag for en ved forpligtelsens stiftelse modtaget økonomisk modydelse.“

Formålet med denne ændring var at sikre, at de inden lovforslagets fremsættelse indgæede forpligtelser blev undtaget fra den foreslåede skærpelse.

3. Endelig foresloges det at lade lovbekendtgørelsens § 17 (vedrørende *gavegældsbreve*) udgå, idet man ønskede at fastholde princippet om, at alle betalte renter af gæld skulle være skattefrie.

Ved lovforslagets 2. behandling drøftede man indgående en række spørgsmål, som udvalget havde beskæftiget sig med, derunder først og fremmest de stillede ændringsforslag. Under debatten fremsatte *Alfred Jensen* (DK) følgende *forslag om motiveret dagsorden*: